L'ESPORTIU

MÉS ESPORT / GIRONA -
25 maig 2020 2.00 h

RICARD FONT RESPONSABLE DE L'OFICINA TÈCNICA DELS JOCS OLÍMPICS PIRINEUS-BARCELONA I PRESIDENT DE FERROCARRILS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

"El COI vol que els Jocs deixin un llegat"

- **Font remarca que el dossier que prepara l'oficina tècnica demostra que Catalunya ja té les instal·lacions necessàries per fer uns Jocs, però hi afegeix que el gran repte que comparteix amb el COI és que la cita deixi un llegat per al futur i tingui suport popular i polític**





Ricard Font, en una imatge d'una entrevista del 2019 a la seu c

LLUÍS SIMON - GIRONA

Ricard Font (la Seu d'Urgell, 1971) va ser nomenat el juliol del 2018 president de Ferrocarrils de la Generalitat (FGC), un càrrec que finalment l'ha situat com un dels principals responsables del projecte de la futura candidatura de Barcelona, Catalunya i els Pirineus per a uns Jocs d'hivern.

Els Jocs ens costarien uns 1.300 milions i hem calculat que els ingressos serien de 1.400; tindríem superàvit

L'ajornament dels Jocs de Tòquio i la pandèmia quines conseqüències tenen per al projecte Pirineus-Barcelona 2030?

Són dues circumstàncies diferents. Esperem que els Jocs es puguin fer el 2021 i no s'hagin de can-

Tant si hi ha Jocs a Tòquio com si no, el que li convé al COI és anunciar noves seus per al futur com més aviat millor

cel·lar. Això seria una mala notícia per a l'olimpisme en general. Però el COI no deixarà de treballar pels altres objectius que té.

A nivell particular, aquesta crisi ha trastocat els seus plans?

No. Hem seguit treballant en tots els elements que han de configurar en el futur un dossier olímpic. Ho fem, com molta altra gent, amb el teletreball. Al final el que estem fent són estudis, pressupostos i possibles ubicacions de diferents esports.

Tant en l'àmbit de la Cerdanya com en el de la Vall d'Aran hi ha la capacitat tècnica per ser seus amb l'aval del COI

Volem que els Jocs abastin tota l'àrea metropolitana i per això avaluem totes les instal·lacions que hi ha

La repercussió econòmica més directa s'ha vist, de moment, en les estacions d'esquí, que han perdut mitja temporada.

Estem en una pandèmia i un dels efectes conjunturals ha estat l'aturada a les estacions d'esquí. Això té uns efectes concrets per a cadascuna de les estacions, però ja estem treballant per obrir-les la propera temporada d'hivern. Veurem com es pot fer ben aviat en algunes estacions que obriran aquest estiu europeu i hivern americà. Un cop passi la pandèmia podrem calcular l'afectació que ha tingut, com ho faran altres sectors. L'esquí és una activitat bàsica per al turisme.

Quines mesures es prendran a les estacions?

Hi haurà criteris bàsics, com les mascaretes i el distanciament, i alguna senyalització concreta, coses que ja estem fent en el transport públic, els bars, els restaurants o els hotels. Estem parlant de portar gent a dalt de la muntanya perquè baixin esquiant. També hem de poder llogar els esquís, com aquest estiu esperem llogar bicicletes a La Molina. Això afectarà la logística de la pràctica esportiva però no la impedirà.

L'acord polític pels Jocs entre el govern espanyol, el català, l'aragonès i el COE estava a punt de signar-se. Això d'ara ho ha frenat?

Els requisits tècnics els tenim molt treballats i això ens permetia signar amb tranquil·litat un acord des del punt de vista logístic, esportiu, d'allotjament, dels espais esportius i de la mobilitat. Sabem que ho tenim tot per fer uns Jocs d'hivern el 2030. A partir d'aquí el que s'ha de reprendre és el camí de l'acord polític perquè definitivament es posi sobre la taula la candidatura i que pugui preparar la seva concreció i el diàleg amb el COI per poder ser designada oficialment candidatura, que encara no ho és.

Amb tot el que està passant, la designació de la seu, prevista per al 2023, es podria retardar?

Tant si hi ha Jocs a Tòquio com si no, el que li convé al COI és anunciar noves seus per al futur com més aviat millor, perquè això ajudarà a la consolidació del moviment olímpic. Crec

que si el COI tingués una candidatura madura, preparada i amb garanties, miraria d'assignar-la fins i tot abans del que està previst. Si és Barcelona o és una altra, no ho sabem, però al moviment olímpic li convé resoldre-ho com més aviat millor, i encara més en aquests moments.

En el dossier ja queda clar on anirà cada cosa?

Tècnicament ja sabem els llocs que poden ser subseus olímpiques i també quins no ho poden ser per qüestions tècniques, però per concretar-ho més hem d'esperar la decisió política que doni el tret de sortida a la candidatura.

L'esquí, per exemple, es repartirà entre La Molina i Baqueira Beret?

El que deixem clar és que tècnicament tant en l'àmbit de la Cerdanya com en el de la Vall d'Aran hi ha la capacitat i les característiques per ser seus amb l'aval del COI. Però anem més enllà. El 2026 tot indica que l'esquí de muntanya serà olímpic i això obre un nou ventall per a l'Alta Ribagorça o el Pallars per poder ser subseus olímpiques des d'un punt de vista tècnic. També hi ha la possibilitat que el telemarc sigui esport d'exhibició. L'única cosa que està decidida a criteri del COI és que els salts de trampolí i les pistes de descens en trineu es farien en un escenari europeu però no als Pirineus.

L'Aragó també reclama tenir proves als "seus" Pirineus?

L'acord s'ha de prendre en l'àmbit polític i no

es descarta, fins i tot, que Saragossa pogués ser una subseu d'algun esport de gel.

Sobre seus de gel, no només es parla de Barcelona, sinó també de l'Hospitalet, Badalona, Sabadell, etcètera.

Sí. Tot el que siguin recintes de l'àrea metropolitana que siguin tècnicament viables, els tenim en compte. Per exemple, Fira de Barcelona, el Palau Olímpic de Badalona i la pista d'atletisme de Sabadell. I a Barcelona, el Palau d'Esports, el Palau Sant Jordi, el nou pavelló del FC Barcelona, etcètera. Volem que els Jocs abastin tota aquesta àrea i per això avaluem totes les instal·lacions que poden reunir les característiques tècniques per ser subseus.

I la inauguració?

El lloc ideal és l'Estadi Olímpic. Al final el que ens fem és una sèrie de preguntes clau. Ho tenim tot per fer uns Jocs? Sí, ho tenim tot. No hem de fer res. Si haguéssim de fer uns Jocs d'hivern, disposem de prou pistes i pavellons de gel per poder-los fer? Sí. Disposem d'espais de muntanya tècnicament ja preparats sense ampliar dominis i no tocar pràcticament res? Sí. Què és el que no podem fer segur? Com he comentat, el tema dels salts i els trineus, i tampoc complim el criteri de l'esquí de fons, ja que totes les pistes a Catalunya estan per sobre dels 1.800 m i la federació internacional diu que han d'estar per sota.

També s'haurien de fer fora de Catalunya?

No. Considerem que tenim alguna bona alter-

nativa perquè es poguessin acabar fent aquí.

Andorra ha demanat o se li ha ofert alguna prova?

Tècnicament només l'hem estudiat com a possible allotjament, sigui d'esportistes, aficionats o periodistes. De la mateixa manera que hem fet un estudi de si som capaços de fer uns jocs olímpics sense generar nous dominis esquiables o sense generar nous estadis, també hem valorat si des del punt de vista de l'allotjament seria necessari generar nous equipaments en aquest sentit. Per la necessitat de viles olímpiques, aprofitarem també el creixement de zones urbanes que ja estan previstes en alguns ajuntaments. Per a l'allotjament hem estudiat tres corones per a cadascuna de les seus principals. La corona més propera, de 20 km, una de 50 km i una altra de fins a 70 km. Això ens permet que els que estiguin més lluny estiguin com a màxim a poc més d'una hora de les seus.

Falten també infraestructures clau entre Barcelona i els Pirineus?

En falten tres que són més que conegudes pel territori i el país. El desdoblament Berga-Bagà de la C-16 n'és un. És un projecte que no té res a veure amb els Jocs però que la Generalitat té acabat i que té sentit per la mobilitat entre la zona metropolitana i el Pirineu. Sobre la taula també hi ha la R3, el desdoblament de tota la línia ferroviària entre Barcelona i Vic i entre Vic i Ripoll, i el seu condicionament. És una de les necessitats que des del segle passat (96-97) està en forma de projectes. Per acabar tenim el condicionament de l'N-230 que puja de

Lleida fins a la Vall d'Aran, una altra reivindicació històrica de la Vall d'Aran. Ara bé, exclusivament per als Jocs no hi ha cap infraestructura que s'hagi de plantejar.

Cal presentar el dossier en alguna data concreta a Lausana?

Un dossier com aquest només es pot donat per acabat quan els governs l'avalin en el moment que hi hagi una candidatura en ferm i presentada. Fins ara el que fem són estudis.

Quant valdrien els Jocs?

Uns 1.300 milions, però també hem calculat que els ingressos serien d'uns 1.400. Per tant tindríem superàvit. Una de les coses que posa sobre la taula sempre el COI, que ja parteix de la base que si no tens els requeriments tècnics no ho pots fer, és que cal deixar un llegat després dels Jocs.

I cal el suport popular.

Sí, és clar, com va passar a Barcelona el 1992. Es van fer les rondes, però el que tenim al cap és el record de la gent al carrer, els voluntaris, la flama olímpica, etcètera. Tot aquest aspecte més simbòlic és el que avui dia pot enamorar el COI davant d'una candidatura.
Econòmicament fer uns Jocs no ha de suposar una gran despesa i de fet el COI no ho vol. Amb les noves regles, els Jocs es poden fer, es poden autofinançar i poden tenir un resultat positiu si fas mitjanament bé els comptes. El COI hi posa entre 700 i 900 milions de dòlars, però insisteixen molt en el relat i en el llegat i temes com la sostenibilitat ambiental, les polítiques en el territori, les relacions entre el

medi natural i la metròpoli, l'esport com a element dinamitzador, el canvi climàtic, el rol dels parcs naturals. un nou model de turisme i el canvi tecnològic, entre molts altres aspectes.

Barcelona i els Pirineus s'entendran? Tenen els mateixos interessos?

Els Jocs poden ajudar-nos. Poso un exemple: Barcelona i la seva metròpoli estan intentant reduir la seva contaminació. És impensable fer uns Jocs en un entorn contaminat. Dins el projecte olímpic hi haurà la necessitat de reduir fins al mínim possible la contaminació. Això col·locarà, a més, els Pirineus al món. Aquests són els debats que hem de tenir si som finalment candidatura. El projecte ens ha de permetre entrar en un diàleg amb el territori per repensar molts àmbits. Són debats d'actualitat. No està sobre la taula si Barcelona i Catalunya poden organitzar uns Jocs, perquè organitzem grans esdeveniments durant tot l'any i ho fem bé. No està sobre la taula tampoc el dubte sobre instal·lacions olímpiques. N'hi ha per triar. Ha de ser un projecte de transformació d'un territori, en la línia dels temes clau d'avui dia al món presentats com a reptes.

El suport popular s'ha de mesurar amb un referèndum.

El COI l'únic que diu és que per tirar endavant la candidatura un dels elements fonamentals és que tingui el suport de la gent. La manera d'aconseguir-lo o de demostrar-lo ja és cosa de la candidatura.

Catalunya no és, però, una potència en aquests esports.

No. Necessitem esportistes d'elit d'esports d'hivern, però això tampoc ha de ser un problema. Amb programes específics d'elit vam demostrar el 1992 que ho podíem fer. El més important per al COI és això que ells en diuen el *reason why*, el relat.

Sapporo, Salt Lake City o alguna altra ciutat europea. Preocupa la competència?

Quan vas a la part dels Jocs d'hivern del museu olímpic de Lausana t'adones que hi ha una sèrie d'escenaris que no és que siguin molt repetits, però sempre estan disposats a fer uns Jocs d'hivern. Només han d'aixecar el dit i ja tenen les instal·lacions necessàries ben preparades. Barcelona, en aquest sentit, té dos avantatges. Un és el grandíssim bon record que té tot l'olimpisme del 1992 i, l'altre, la novetat que significaria que els Pirineus siguin la seu d'uns Jocs. I això és un avantatge des del punt de vista que és una cosa innovadora, i la innovació és una carta guanyadora.

L'escalfament global és un problema?

Els estudis que tenim i s'han fet a mitjà, a curt i a llarg termini venen a dir coses tan contradictòries com que en els últims deus anys hi ha hagut més volum de neu que en els deu anteriors. Hem après a aprofitar molt la neu que tenim i fer-ne amb menys energia i recursos hídrics.